

»Ja, mit flæsk. Det er jo tirsdag. Så får vi grød med flæsk. Sådan er det altid.« Ordene vælter ud af Søren. Han kan ikke stoppe dem. Han glemmer helt at være høflig.

»Man skal gøre nytte for at få flæsk,« forklarer Bestyreren roligt. »Og du kan jo ikke gøre nytte, når du sidder derinde, vel?«

Der går et par sekunder, før Søren forstår, hvad den store mand mener. At han ikke vil få kød. At Søren må nøjes med den lunkne grød. Søren kan mærke vreden boble inde i sig. Han træder frem mod døren.

»Det er tirsdag!« skriger Søren. »Jeg har ret til det flæsk. Så giv mig mit flæsk for fanden!«

»Søren!« svarer Bestyreren strengt. »Nu skal du tænke dig om. Du er blevet 18 år. Nu må du snart lære at opføre dig ordentligt.«

Men Søren vil ikke tænke sig om. Han vil have sin mad.

»Nu holder du kæft, din fede røv! Giv mig så mit flæsk!« skriger Søren. Han slynger sin tallerken mod døren. Den rammer med et brag. Grøden driver ned ad døren.

Så lukker Bestyreren lemmen.

Søren er så rasende, at han råber og skriger. Kort efter kan han høre Bestyrerens træsko oppe på vejen. Det rumsterer oppe ved vinduet. Sekunder efter forsvinder lyset. Der bliver helt mørkt inde i pipcellen.

»Det er for din egen skyld, Søren,« lyder Bestyrerens

stemme oppe fra gaden. »Så du kan lære at tænke dig om.«

Men Søren vil stadig ikke tænke sig om. Han skriger eder og forbandelser efter Bestyreren. Han skriger så længe, at han bliver helt hæs.

Oppe på vejen går folk forbi. De kan høre de uhyggelige skrig inde fra Fattiggårdens fængsel. Så slår de korsets tegn og skynder sig videre. De er glade for, at det ikke er dem, der er spærret inde på den frygtelige Fattiggård.

Ud af pipcellen

Der er mange regler på Fattiggården. Der er regler for at stå op og regler for at gå i seng. Der er regler for at spise og regler for at arbejde. Det er som om, der er regler for alt.

Der er gået en uge. Søren er endelig kommet ud af pipcellen. Han har lovet at opføre sig ordentligt. Nu gør han alt, hvad Bestyreren siger. Søren holder alle regler. Og han taler pænt og høfligt, så han ikke bliver straffet igen. For en af Fattiggårdens mange regler er, at Bestyreren kan straffe ham, hvis han har lyst.

Sørens straf er dog ikke helt forbi. Fordi han råbte ad Bestyreren, skal han arbejde alene. Derfor må Søren sidde alene ude i den kolde gård og hugge skærver. Med